

مجله حقوقی، نشریه دفتر خدمات حقوقی بین‌المللی
جمهوری اسلامی ایران
شماره بیست و چهارم، ۱۳۷۸، صص ۵۴۸ - ۴۴۳

اسناد بین‌المللی قواعد داوری و قواعد سازش اتاق بازرگانی بین‌المللی و ضمائم آن

• اشاره

در طول ربع قرن بیستم، داوری تجاری بین‌المللی به عنوان شیوه عادی حل و فصل اختلافات تجاری بین‌المللی، مقبولیت جهانی یافته است. قوانین داخلی کشورها درباره داوری روزآمد و نوتر شده است. کنوانسیون‌های بین‌المللی راجع به داوری که به امضای کشورها رسیده و یا به کنوانسیون‌های موجود ملحق شده‌اند، موفقیت‌های بزرگی کسب کرده‌اند. درس داوری به یکی از دروس جاری دانشکده‌های حقوق تبدیل شده است. با توجه به اینکه موانع تجاری و سیاسی یکی پس از دیگری برداشته می‌شود و روند جهانی شدن اقتصاد آهنگی شتابان گرفته است، مؤسسات داوری هم در برابر درخواست‌های فزاینده دست‌اندرکاران تجارت بین‌المللی که

خواهان قطعیت بیشتر، قابلیت پیش‌بینی، سرعت و انعطاف و نیز بی‌طرفی و کارآمدی بیشتر داوری در حل و فصل اختلافات بین‌المللی می‌باشند، قرار گرفته و به چالش‌های تازه‌ای فراخوانده می‌شوند. نه فقط تعداد پرونده‌ها، پیچیدگی دعاوی، مبالغ خواسته و نیز تنوع طرف‌های داوری فزونی گرفته، بلکه انواع خواسته‌ها و درخواست‌هایی که طرفین در طول داوری مطرح می‌کنند نیز بسی متنوع است و افزایش یافته.

از سال ۱۹۲۳ که نظام داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی تأسیس شده (موسوم به داوری ICC)، دیوان داوری آن از گنجینه تجاربی که به واسطه مدیریت بیش از ده هزار پرونده داوری بین‌المللی به دست آورده، همواره تغذیه نموده است. امروزه هم که اصحاب دعا و داوران آنها از صدها کشور در گوشه و کنار دنیا با نظام‌های حقوقی گوناگون و با زمینه‌های اقتصادی، فرهنگی و حتی زبانی مختلف برای حل و فصل دعاوی گرد هم می‌آیند، زمینه تجربه‌اندوزی بیشتر فراهم شده است.

قواعد داوری جدید اتاق بازرگانی بین‌المللی که از اول ژانویه ۱۹۹۸ (۱۱ دیمه ۱۳۷۶) قابل اجرا است، حاوی اصلاحات و تغییرات اساسی است که برای اولین بار در طول ۲۰ سال گذشته، در

سطح وسیعی انجام شده است و مبتنی بر بررسی‌ها و مشورت‌های مفصل و وسیع در سطح دنیا بوده است. هدف از تغییراتی که در قواعد داوری داده شده، کاهش تأخیرها و برطرف کردن ابهامات قواعد و نیز پرکردن خلأهای آن، با توجه به تحولات موجود در رویه داوری بوده است. معذالک ویژگی‌های اصلی نظام داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی، یعنی جهانی بودن و انعطاف آن، و نیز نقش محوری دیوان بین‌المللی داوری اتاق در اداره و نظارت بر جریان داوری، همچنان محفوظ مانده و تغییر نیافته است.

در داوری‌های اتاق بازرگانی، امر داوری در هر پرونده‌ای توسط یک یا چند نفر داور منتخب اصحاب دعوا انجام می‌شود که موظف است به ماهیت موضوع رسیدگی و رأی نهایی صادر کند. در طول سال، داوری‌های اتاق در بیش از چهل کشور دنیا (محل داوری) به زبان‌های مختلف، و توسط داورانی با تابعیت‌های گوناگون از حدود شصت کشور، انجام می‌گردد. این هیئت‌های داوری کار خود را تحت نظارت دیوان بین‌المللی داوری اتاق انجام می‌دهند.

دیوان داوری اتاق همه ماهه حداقل سه جلسه (اغلب چهار جلسه) تشکیل می‌دهد و ضمن نظارت مستمر بر داوری‌هایی که تحت قواعد داوری اتاق

انجام می‌شود، و عنداللزوم درباره مسائل و مشکلاتی که در جریان داوریه‌ها پیش آمده، مطابق قواعد مذکور تصمیم‌گیری می‌کند. دیوان داوریه اتاق در حال حاضر ۶۵ عضو (قاضی) اعم از اصلی و علی‌البدل دارد که از ۵۵ کشور جهان می‌باشند و در کمیته‌های دیوان به وظائف محوله رسیدگی می‌کنند. وظیفه اصلی دیوان عبارت است از سازماندهی و نظارت بر جریان داوریه‌هایی که مطابق قواعد داوریه اتاق تشکیل می‌شود. دیوان داوریه اتاق مستمراً در جریان تحولات و تغییراتی که در قوانین و رویه‌های داوریه در سراسر جهان رخ می‌دهد، قرار می‌گیرد و روش کاری خود را متناسب با نیازهای متحول طرفین دعاوی و داوران پرونده‌ها همسو می‌سازد. دیوان داوریه برای مدیریت و نظارت بر جریان داوریه‌هایی که به زبان‌های گوناگون در گوشه و کنار دنیا انجام می‌شود، دبیرخانه‌ای دارد که در محل اصلی اتاق بازرگانی بین‌المللی در پاریس، مستقر است و به طور منظم با داوران و اصحاب دعوا در پرونده‌های گوناگون در تماس است و در واقع رابط بین اشخاص و دیوان است.

گرچه قواعد داوریه اتاق بازرگانی بین‌المللی مشخصاً برای داوریه بین‌المللی طراحی و تدوین شده، اما در

دعاوي داخلي و غيربين المللي هم مي‌تواند با توافق طرفين مورد استفاده قرار گيرد.

نمونه شرط داوري اتاق بازرگاني بين المللي

براي استفاده از داوري اتاق، كافي است طرفين ضمن قرارداد يا معامله اصلي يا به صورت جداگانه توافق كنند كه اختلافات و دعاوي فيمابين مطابق قواعد داوري اتاق بازرگاني بين المللي حل و فصل خواهد شد. اتاق توصيه کرده که براي اين منظور از عبارت زیر استفاده شود:

«كليۀ اختلافات ناشي از اين قرارداد يا مربوط به آن مطابق قواعد داوري اتاق بازرگاني بين المللي، توسط يك يا چند نفر داور كه طبق قواعد مذكور منصوب مي‌شوند، به طور قطعي و نهايي حل و فصل خواهد شد».

"All disputes arising out of or in connection with the present contract shall be finally settled under the Rules of Arbitration of the International Chamber of Commerce by one or more arbitrator appointed in accordance with the said Rules".

همان‌طور كه در مقاله «ديوان داوري اتاق بازرگاني» توضيح داده شده، نظام داوري اتاق دو ركن اصلي دارد: يكي قواعد داوري و دوم سازمان داوري آنكه خود مشتمل است بر ديوان داوري و دبیرخانه آن. قواعد داوري اتاق در

کلیه داوری‌هایی که به آن ارجاع شده، اعمال می‌شود و دیوان داوری هم بر حسن اجرای آن نظارت می‌کند.

شیوه اجرای عملکرد حقوقی دیوان و حدود اختیارات آن نیز در قواعد داوری آمده است، ولی طرز تشکیل، ساختار و نحوه اداره امور دیوان در دو سند دیگر که ضمیمه قواعد است یعنی اساسنامه دیوان و قواعد داخلی آن مقرر و مشخص شده است. علاوه بر این، برای هزینه داوری اتاق که شامل حق‌الزحمه داوران و هزینه‌های اداری است، جدول‌ها و ضریب‌هایی وجود دارد که در ضمیمه سوم قواعد آمده است. بنابراین برای اطلاع جامع‌تر و دقیق‌تر از نظام داوری اتاق باید علاوه بر قواعد داوری آنکه نهایت اهمیت را دارد، سه سند ضمیمه قواعد نیز به صورت یک مجموعه مورد توجه و بررسی قرار گیرد.

به همین لحاظ علاوه بر ترجمه فارسی قواعد داوری اتاق بازرگانی، سه فقره ضمیمه آن نیز ترجمه شده که همراه با متن انگلیسی آنها مجموعه اسناد بین‌المللی این شماره مجله حقوقی را تشکیل می‌دهد.

لازم به یادآوری است که متن رسمی قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی متن انگلیسی و فرانسه است و قواعد

مذکور به زبانهای گوناگون ترجمه شده
است و اینک ترجمه فارسی آن نیز منتشر
می‌شود.

فهرست قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی

مقررات کلی

- ماده ۱- دیوان بین‌المللی داوری ۴۴۹
- ماده ۲- تعاریف ۴۵۰
- ماده ۳- ابلاغ‌ها، مراسلات، مواعد زمانی ۴۵۰

شروع داوری

- ماده ۴- درخواست داوری ۴۵۱
- ماده ۵- پاسخ به درخواست داوری؛ دعوای تقابل ۴۵۳
- ماده ۶- آثار موافقتنامه داوری ۴۵۴

مرجع داوری

- ماده ۷- مقررات کلی ۴۵۵
- ماده ۸- تعداد داوران ۴۵۶
- ماده ۹- نصب و تأیید داور ۴۵۷
- ماده ۱۰- داوری چندطرفه ۴۵۹
- ماده ۱۱- جرح داوران ۴۶۰
- ماده ۱۲- تعویض داوران ۴۶۰

جریان داوری

- ماده ۱۳- تسلیم پرونده به هیئت داوری ۴۶۱
- ماده ۱۴- محل داوری ۴۶۲
- ماده ۱۵- قواعد حاکم بر رسیدگی ۴۶۲
- ماده ۱۶- زبان داوری ۴۶۲
- ماده ۱۷- قواعد حقوقی حاکم بر ماهیت ۴۶۳
- ماده ۱۸- قرارنامه داوری؛ زمان‌بندی رسیدگی ۴۶۳
- ماده ۱۹- ادعاهای جدید ۴۶۴
- ماده ۲۰- تعیین واقعیات مربوط به موضوع دعوا ۴۶۵
- ماده ۲۱- استماع شفاهی ۴۶۶

- ماده ۲۲- ختم رسیدگی ۴۶۶
 ماده ۲۳- دستور اقدامات موقت و تأمینی ۴۶۷

رای داوری

- ماده ۲۴- مهلت صدور رأی ۴۶۸
 ماده ۲۵- صدور رأی ۴۶۸
 ماده ۲۶- رأی مبتنی بر تراضی ۴۶۸
 ماده ۲۷- بررسی رأی داوری توسط دیوان ۴۶۹
 ماده ۲۸- ابلاغ، تودیع و قابلیت اجرای رأی ۴۶۹
 ماده ۲۹- اصلاح و تفسیر رأی ۴۷۰

هزینه‌ها

- ماده ۳۰- پیش‌پرداخت برای تأمین هزینه‌های داوری ۴۷۱
 ماده ۳۱- تصمیم‌گیری در مورد هزینه‌های داوری ۴۷۲

مقررات متفرقه

- ماده ۳۲- تغییر مواعد زمانی ۴۷۳
 ماده ۳۳- اسقاط حق اعتراض ۴۷۳
 ماده ۳۴- معافیت داوران از مسئولیت ۴۷۳
 ماده ۳۵- قاعده کلی ۴۷۴

ضمائم قواعد داوری

- ضمیمه ۱- اساسنامه دیوان بین‌المللی داوری اتاق ۴۷۵
 ضمیمه ۲- قواعد داخلی دیوان بین‌المللی داوری اتاق ۴۷۷
 ضمیمه ۳- هزینه‌ها و حق الزحمه داوری ۴۸۱

قواعد داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی
(قابل اجرا از اول ژانویه ۱۹۹۸)

مقررات کلی

ماده ۱- دیوان بین‌المللی داوری

۱. دیوان بین‌المللی داوری («دیوان») اتاق بازرگانی بین‌المللی («اتاق»)، رکن داوری وابسته به اتاق می‌باشد. «اساسنامه دیوان» منضم به این قواعد است. (ضمیمه شماره ۱) اعضای دیوان توسط شورای اتاق منصوب می‌شوند. وظیفه دیوان عبارت است از تدارک و تمهید حل و فصل اختلافات تجاری که واجد طبع بین‌المللی باشند، برطبق قواعد داوری اتاق («قواعد»). مع ذلک در صورتی که طرفین در موافقتنامه داوری خود به دیوان اجازه داده باشند، دیوان می‌تواند حل و فصل اختلافات تجاری را که فاقد طبع بین‌المللی باشد نیز مطابق این قواعد تمهید و تدارک کند.

۲. دیوان رأساً به دعاوی رسیدگی نمی‌کند، وظیفه دیوان عبارت است از اطمینان از اجرای این قواعد. دیوان،

«قواعد داخلي» خود را تهیه و تدوین خواهد کرد.

۳. رئیس دیوان، یا در غیاب او یا به درخواست او، یکی از نواب رئیس دیوان اجازه دارد تصمیمات فوری را از طرف دیوان اتخاذ نماید، مشروط به اینکه موضوع را به اولین جلسه بعدی دیوان اطلاع دهد.

۴. مطابق آنچه در قواعد داخلي دیوان پیش‌بینی شده، دیوان می‌تواند برای تصمیم‌گیری در بعضی موضوعات اختیارات خود را به کمیته یا کمیته‌هایی مرکب از اعضای دیوان واگذار نماید، مشروط به اینکه تصمیمات کمیته مذکور به اطلاع اولین جلسه بعدی دیوان برسد.

۵. مقرّر دبیرخانه دیوان («دبیرخانه») که تحت ریاست دبیرکل دیوان («دبیرکل») عمل می‌کند، در محل اداره مرکزی اتاق می‌باشد.

ماده ۲- تعاریف

۱. در این قواعد:

(۱) «مرجع داور» به معنای مرجع متشکل از یک یا چند نفر داور است.

(۲) «خواهان» به معنای یک یا چند خواهان، و «خوانده» نیز به معنای یک یا چند خوانده است.

(۳) «رأی» از جمله شامل رأی [دستور] موقت، رأی جزئی یا رأی نهایی است.

ماده ۳- ابلاغ‌ها، مراسلات، مواعد زمانی

۱. کلیه لوایح و سایر مراسله‌هایی که هر یک از طرفهای دعوا تسلیم می‌کند و نیز مدارک منضم به آنها باید به تعداد نسخه‌های کافی تهیه شود به نحوی که یک نسخه به هر یک از طرفهای دعوا، یک نسخه به هر یک از داورها، و یک نسخه به دبیرخانه دیوان داده شود. نسخه‌ای از کلیه مراسلاتی که مرجع داور با طرفین انجام می‌دهد، باید به دبیرخانه نیز ارسال شود.

۲. کلیه ابلاغ‌ها یا مراسلات که دبیرخانه یا مرجع داور انجام می‌دهد به آخرین آدرس طرف مربوط یا نماینده او که آدرس آن طرف محسوب می‌شود و توسط خود آن طرف یا طرف مقابل اعلام شده، ارسال می‌شود. ابلاغ‌ها یا مراسلات می‌تواند از

طریق تحویل (دستی) در قبال رسید، پست سفارشی، پست سریع السیر، دورنگار، تلکس، تلگرام یا سایر طرق ارتباط از راه دور که متضمن ثبت و ضبط سابقه ارسال باشد، انجام گیرد.

۳. تاریخ هر ابلاغ یا مراسله ای، همان تاریخی است که ابلاغ یا مراسله مربوط توسط مخاطب یا نماینده اودریافت شده، یا اگر مطابق مقررات بند قبل ارسال شود، تاریخی است که دریافت شده محسوب می شود.

۴. مواعد زمانی مذکور در این قواعد یا مهلت هایی که تحت این قواعد تعیین می شود، از روز بعد از تاریخی که ابلاغها یا مراسلات طبق بند بالا دریافت شده محسوب می شود، شروع می گردد. اگر در کشوری که ابلاغ یا مراسله انجام شده روز بعد از ابلاغ، تعطیل رسمی یا روز غیرکاری باشد، مهلت از اولین روز بعد از تعطیل یا روز غیرکاری آغاز خواهد شد. تعطیلات رسمی و ایام غیرکاری داخل در مهلت، جزو مهلت محسوب می شود. اگر آخرین روز مهلت در کشوری که ابلاغ یا مراسله دریافت شده محسوب می شود، مصادف

با تعطیل یا روز غیرکاری باشد، مهلت در پایان اولین روز بعد از آن منقضی خواهد شد.

شروع داوری

ماده ۴- درخواست داوری

۱. طرفی که می‌خواهد به داوری مطابق این قواعد مراجعه و استناد کند، باید درخواست داوری خود را («درخواست») به دبیرخانه تسلیم کند و دبیرخانه موظف است وصول آن را با ذکر تاریخ وصول، به خواهان و خوانده ابلاغ کند.

۲. تاریخ وصول درخواست داوری به دبیرخانه، از جمیع جهات تاریخ شروع جریان داوری محسوب می‌شود.

۳. درخواست داوری باید، از جمله، مشتمل بر موارد زیر باشد:

الف- اسم کامل، مشخصات و آدرس هریک از طرفین؛

ب- توضیح ماهیت اختلافات و نیز اوضاع و احوالی که منجر به بروز ادعا شده است؛

ج- بیان خواسته مورد تقاضا، و

حتي المقدور ذکر مبلغ خواسته؛

د - ذکر قرارداد مربوط و خصوصاً موافقتنامه داوري؛

هـ - توضیح در باره تعداد داوران و نحوه انتخاب ایشان برطبق مواد ۸ و ۹ و ۱۰ این قواعد و نیز معرفی داور خود مطابق مواد مذکور؛

و - اظهار نظر درباره محل داوري، قانون حاکم و زبان داوري.

۴. خواهان مکلف است درخواست داوري خود را به تعداد نسخ لازم طبق ماده ۳ (۱)، تسلیم کند و نیز پیشپرداخت هزینه‌های اداری را مطابق ضمیمه ۳ این قواعد (هزینه‌های داوري و حق الزحمه داوران) که در تاریخ تقدیم درخواست لازم الاجرا است، پرداخت نماید. در صورتی که خواهان به این وظائف عمل نکند دبیرخانه مهلتي را جهت رعایت آنها توسط خواهان تعیین خواهد کرد که در صورت عدم رعایت، پرونده بسته خواهد شد، اما به حق خواهان برای طرح مجدد همان ادعا در تاریخ بعدي و طی درخواست داوري جدید لطمه‌اي وارد نخواهد شد.

۵. دبیرخانه پس از دریافت درخواست

داوري و ضمائم آن در نسخ كافي و پس از آنكه پيشپرداخت مقرر را دريافت نمود، نسخه اي از آن را جهت «پاسخ به درخواست داوري» براي خواننده ارسال مي‌كند.

۶. در صورتی‌که درخواست داوري راجع به روابط حقوقي باشد که در مورد آن قبلاً بين همان طرفين جريان داوري تحت اين قواعد مطرح شده، ديوان داوري اتق مي‌تواند به درخواست هريك از طرفهاي ديگر، ادعاهاي مطروحه در درخواست داوري جديد را در داوري مقدم ادغام و ضميمه نمايد، مشروط به اينکه در داوري مقدم هنوز قرارنامه داوري به امضا نرسيده باشد يا ديوان آن را تصويب نکرده باشد. اما پس از امضاي قرارنامه داوري يا تصويب آن در ديوان، ادغام ادعاهاي جديد در داوري مقدم موکول به رعايت مفاد ماده ۱۹ اين قواعد خواهد بود.

ماده ۵- پاسخ به درخواست داوري؛ دعواي تقابل

۱. خواننده موظف است ظرف ۳۰ روز از تاريخ دريافت درخواست داوري از دبیرخانه، پاسخ آن را بدهد که بايد، از

جمله، مشتمل بر موارد زیر باشد:
الف - نام کامل، مشخصات و آدرس خوانده؛

ب- اظهارنظر درباره ماهیت اختلاف و اوضاع و احوالی که منتهی به بروز ادعا شده است،

ج- پاسخ به خواسته مطروحه؛

د- توضیح درباره تعداد داوران و نحوه انتخاب آنها در پرتو پیشنهاد خواهان و برطبق مواد ۸ و ۹ و ۱۰ این قواعد، و نیز معرفی داور خود مطابق مواد مذکور؛

ه- اظهارنظر درباره محل داوری، قانون حاکم و زبان داوری.

۲. دبیرخانه می‌تواند مهلت پاسخ خوانده را تمدید نماید، مشروط به اینکه خوانده ضمن درخواست تمدید خود، در مورد تعداد داوران و انتخاب ایشان و نیز در صورت لزوم معرفی داور خود طبق مواد ۸ و ۹ و ۱۰ اظهارنظر و اقدام کرده باشد. در صورت قصور خوانده در این خصوص، دیوان مطابق این قواعد اقدام و عمل می‌کند.

۳. پاسخ به درخواست داوری باید به تعداد نسخ مذکور در ماده ۳ (۱) به

دبیرخانه تحویل شود.

۴. دبیرخانه نسخه‌ای از پاسخ خواننده و ضمائم آن را برای خواهان ارسال می‌نماید.

۵. هرگونه ادعای متقابل توسط خواننده باید همراه پاسخ او به درخواست داور مطرح شود و باید حاوی موارد زیر باشد:

الف- توضیح ماهیت اختلاف و اوضاع و احوالی که منجر به ادعای متقابل شده است؛

ب - بیان خواسته متقابل و حتی‌المقدور ذکر مبلغ آن.

۶. خواهان باید ظرف ۳۰ روز از تاریخ دریافت دعوی متقابل که از طریق دبیرخانه برای او ارسال شده، جواب آن را بدهد. دبیرخانه می‌تواند این مهلت را تمدید کند.

ماده ۶- آثار موافقتنامه داور

۱. در مواردی که طرفین موافقت کرده‌اند به داور تحت این قواعد مراجعه کنند، مفروض است که به قواعدی مراجعه کرده‌اند که در تاریخ شروع جریان داور

لازم الاجرا است، مگر اینکه توافق کرده باشند داوری مطابق قواعد موجود در تاریخ انعقاد موافقتنامه داوری انجام شود.

۲. در صورتی که خواننده از پاسخ به درخواست داوری به نحوی که در ماده ۵ این قواعد مقرر شده امتناع ورزد، و نیز در صورتی که هر یک از طرفها نسبت به وجود موافقتنامه داوری یا اعتبار یا حوزه شمول آن ایراد کند؛ چنانچه دیوان داوری اتقاق قانع شود که علی الظاهر موافقتنامه داوری تحت این قواعد وجود دارد، جریان داوری ادامه خواهد یافت، بدون اینکه تصمیم دیوان در این خصوص لطمه‌ای به قابلیت استماع یا ماهیت این قبیل ایرادات وارد کند. در این صورت، اتخاذ هرگونه تصمیم (نهایی) درباره صلاحیت، با خود مرجع داوری است. در صورتی که دیوان قانع نشود که علی الظاهر موافقتنامه داوری وجود دارد، مراتب به طرفین ابلاغ می‌شود که ادامه داوری ممکن نیست. در این صورت، برای هر یک از طرفین این حق باقی است که درباره وجود یا

1. prima facie.

فقدان موافقتنامه داوري لازم الاجرا به دادگاه صالح مراجعه کند.

۳. چنانچه هريك از طرفين از شركت در داوري يا هريك از مراحل آن قصور ورزد يا امتناع كند، جريان داوري علي‌رغم چنين قصور و امتناعي ادامه خواهد يافت.

۴. جز در مواردی که طور دیگری بین طرفین توافق شده باشد، به صرف این ادعا که قرارداد اصلی باطل و بی اعتبار بوده یا اساساً وجود ندارد، صلاحیت مرجع داوري متوقف نمی‌شود، مشروط به اینکه مرجع داوري اعتبار موافقتنامه داوري را احراز نماید. صلاحیت مرجع داوري برای تصمیم‌گیری درباره حقوق طرفین و نیز رسیدگی به ادعاها و ایرادات آنها همچنان مستقر و معتبر است، ولو اینکه قرارداد اصلی احیاناً وجود نداشته یا باطل بوده باشد.

مرجع داوري

ماده ۷- مقررات كلي

۱. داور باید مستقل از طرفین داوري

باشد، و در طول داوري نیز مستقل باقي بماند.

۲. کسی که قرار است داور باشد، باید قبل از معرفی به این سمت یا تأیید نصب او توسط دیوان داوري اتّاق، اعلامیه ای مکتوب مبنی بر استقلال خود امضا کند، و نیز مکلف است هرگونه واقعیت یا اوضاع و احوال را که ممکن است (به لحاظ کیفیتی که دارند) استقلال او را در نظر طرفین با تردید مواجه سازد، نزد دبیرخانه افشاء کند. دبیرخانه این قبیل اطلاعات را به صورت کتبی به طرفین می‌دهد و مهلتی را جهت اظهارنظر آنها تعیین می‌نماید.

۳. داور مکلف است هرگونه واقعیت یا اوضاع و احوال از نوع مذکور در بند بالا را که در جریان داوري حادث شود فوراً و به صورت کتبی به دبیرخانه و به طرفین اعلام و افشاء کند.

۴. تصمیم دیوان داوري اتّاق در مورد انتصاب، تأیید، جرح یا تعویض داور قطعی است و دلایل چنین تصمیمی نیز اعلام نخواهد شد.

۵. پس از قبول سمت، داور متعهد است

مسئولیت‌های خود را مطابق این قواعد انجام دهد.

۶. مرجع داور مطابق مفاد مواد ۸ و ۹ و ۱۰ این قواعد تشکیل می‌شود، مگر در اموری که خود طرفین طور دیگری توافق کرده باشند.

ماده ۸- تعداد داوران

۱. رسیدگی و تصمیم‌گیری درباره اختلافات مطروحه توسط داور منفرد یا سه نفر داور صورت می‌گیرد.

۲. چنانچه طرفین درباره تعداد داوران توافقی نکرده باشند، دیوان یک نفر داور را به عنوان داور منفرد منصوب خواهد کرد، مگر اینکه به‌نظر دیوان اختلاف مطروحه طوری باشد که نصب سه نفر داور را اقتضاء کند. در این صورت، خواهان باید ظرف ۱۵ روز از تاریخ ابلاغ تصمیم دیوان در این مورد، یک نفر داور تعیین و معرفی نماید و خوانده نیز باید ظرف ۱۵ روز از تاریخ وصول ابلاغیه مربوط به معرفی داور خواهان، داور خود را معرفی کند.

۳. در مواردی که طرفین توافق کرده

باشند اختلافات توسط داور منفرد حل و فصل شود، می‌توانند با توافق داور منفرد را انتخاب و جهت تأیید دیوان داورى اتاق معرفی کنند. اگر طرفین نتوانند ظرف ۳۰ روز از تاریخ وصول درخواست داورى به طرف مقابل یا ظرف هر مهلت اضافی که دبیرخانه به آنها داده، به چنین توافقی دست‌یابند داور منفرد توسط دیوان منصوب خواهد شد.

۴. در مواردی که قرار است اختلافات به سه داور ارجاع شود، هر یک از خواهان و خوانده، حسب مورد ضمن درخواست داورى یا پاسخ آن، باید یک نفر داور خود را جهت تأیید دیوان تعیین و معرفی کند. در صورت استنکاف هر یک از طرفین از معرفی داور، نصب داور برعهده دیوان است. داور ثالث که به عنوان رئیس مرجع (هیئت) داورى نیز عمل می‌کند توسط دیوان منصوب می‌شود، مگر اینکه طرفین برای نصب او ترتیبات دیگری را توافق کرده باشند که در این صورت تعیین داور ثالث موکول به تأیید او وفق ماده ۹ این قواعد خواهد بود. در صورتی که ترتیبات مورد توافق طرفین برای تعیین داور ثالث، به معرفی

داور مذکور ظرف مهلتي که خود طرفين قرار داده اند يا ديوان تعيين مي‌کند، منجر نشود، داور ثالث توسط ديوان منصوب خواهد شد.

ماده ۹- نصب و تأييد داور

۱. ديوان در هنگام تأييد يا نصب داور؛ تابعيت، اقامتگاه و ساير روابط کسي را که قرار است به عنوان داور تأييد يا نصب شود با کشورهاي متبوع طرفين يا ساير داوران، و همچنين در دسترس بودن و توانايي او در اداره داوري مطابق اين قواعد در نظر مي‌گيرد. در مواردی که دبیرکل برطبق ماده ۹(۲) داوران را تأييد مي‌کند نیز به همین نحو عمل خواهد شد.

۲. دبیرکل مي‌تواند کسانی را که توسط طرفين يا براساس توافق خاص ايشان معرفي مي‌شوند، به عنوان داور عضو مرجع داوري، داور منفرد يا رئيس مرجع (هيئت) داوري تأييد نمايد، مشروط به اينکه داور مربوط اعلاميه مستقل بودن خود را بدون ذکر هيچ قيد و شرطي صادر و تسليم کرده باشد يا اگر اعلاميه او حاوي قيد و

شرط است، مورد اعتراض واقع نشده باشد. تأیید دبیرکل در این قبیل موارد باید به اولین جلسه بعدی دیوان گزارش شود. اگر نظر دبیرکل بر عدم تأیید شخصی باشد که به عنوان داور عضو مرجع داوری، داور منفرد یا رئیس مرجع (هیئت) داوری معرفی شده، موضوع به دیوان داوری اتاق ارجاع خواهد شد.

۳. در مواردی که قرار است دیوان داوری اتاق داور منفرد یا رئیس مرجع (هیئت) داوری را نصب کند، این انتصاب را پس از اخذ پیشنهاد از کمیته ملی اتاق در کشوری که به نظر او مناسب باشد، انجام خواهد داد. اگر دیوان پیشنهاد کمیته ملی مربوط را نپذیرد یا کمیته ملی از ارائه پیشنهاد ظرف مهلت مقرر توسط دیوان خودداری کند، دیوان می‌تواند تقاضای خود را تکرار کند یا از کمیته ملی کشور دیگری که مناسب می‌داند، درخواست کند شخصی را پیشنهاد نماید.

۴. در مواردی که به نظر دیوان اوضاع و احوال اقتضا کند، دیوان می‌تواند داور منفرد یا رئیس مرجع (هیئت) داوری را از کشوری که کمیته که کمیته ملی ندارد

انتخاب کند، به شرط آنکه هیچ‌یک از طرفین ظرف مهلتی که تعیین می‌شود اعتراضی به آن نکنند.

۵. داور منفرد یا رئیس مرجع (هیئت) داوری باید تابعیت کشوری غیر از کشور متبوع طرفهای دعوا را داشته باشد. مع ذلک، در اوضاع و احوال مقتضی و به شرط اینکه هیچ‌یک از طرفها ظرف مهلت مقرر برای این منظور اعتراضی نکنند، دیوان می‌تواند داور منفرد یا رئیس مرجع (هیئت) داوری را از اتباع کشور متبوع هر یک از طرفها برگزیند.

۶. در مواردی که قرار است دیوان از جانب طرف مستنکف، داور را نصب کند این انتصاب را متعاقب اخذ پیشنهاد از کمیته ملی کشور متبوع آن طرف انجام خواهد داد. اگر دیوان پیشنهاد کمیته ملی مذکور را نپذیرد یا کمیته ملی مربوط از ارائه پیشنهاد ظرف مهلت مقرر توسط دیوان خودداری کند، یا کشور متبوع آن طرف فاقد کمیته ملی باشد، دیوان آزاد است کسی را که خود مناسب تشخیص می‌دهد منصوب کند. دبیرخانه، مراتب را به کمیته ملی کشور متبوع آن طرف، در

صورتی که کمیته ملی داشته باشد، اطلاع خواهد داد.

ماده ۱۰- داور چندانطرفه

۱. در مواردی که هر یک از طرفین دعوا، اعم از خواهان یا خوانده، متعدد باشد و اختلاف هم باید به هیئت داور سه نفره ارجاع شود، خواهان‌های متعدد باید متفقاً یک داور و خواندگان متعدد نیز باید متفقاً یک داور را برای تأیید دیوان وفق ماده ۹، تعیین و معرفی نمایند.

۲. در صورت عدم معرفی داور مشترک توسط طرف مربوط و نیز در صورتی که همه طرف‌های ذی‌ربط نتوانند درباره نحوه تشکیل مرجع داور توافق کنند، دیوان داور اتفاق همه اعضای مرجع داور را منصوب و یکی از ایشان را نیز به‌عنوان رئیس هیئت تعیین می‌نماید. در این قبیل موارد، دیوان آزاد است با رعایت ماده ۹ در صورتی که رعایت آن را مناسب بداند، هرکسی را که برای داور بودن مناسب تشخیص می‌دهد، انتخاب کند.

ماده ۱۱- جرح داوران

۱. جرح داور اعم از اینکه مبتنی بر ادعای عدم استقلال او یا سایر علل باشد، باید طی لایحه کتبی حاوی شرح حقایق و اوضاع و احوال مبنای جرح، به دبیرخانه تسلیم شود.

۲. برای اینکه جرح از نظر شکلی قابل استماع باشد، باید ظرف ۳۰ روز از تاریخ دریافت ابلاغیه نصب داور یا از تاریخ تأیید او توسط دیوان داورى اتاق، یا ظرف ۳۰ روز از تاریخی که طرف جرح‌کننده از حقایق و اوضاع و احوال مبنای جرح مطلع شده - در صورتی که چنین تاریخی بعد از تاریخ دریافت ابلاغیه مذکور باشد - مطرح شود.

۳. دیوان درباره قابل استماع بودن جرح از نظر شکلی تصمیم می‌گیرد و اگر مقتضی باشد در همان زمان درباره ماهیت جرح نیز رسیدگی و اتخاذ تصمیم می‌کند، اما تصمیم‌گیری باید بعد از این باشد که دبیرخانه به داور مربوط و به طرف یا طرفهای مقابل و نیز سایر اعضای هیئت داورى امکان اظهارنظر کتبی ظرف مهلت مناسب را داده باشد. اظهارنظرهای کتبی

هریک از طرفین و داوران راجع به جرح به کلیه طرفها و داوران داده می‌شود.

ماده ۱۲- تعویض داوران

۱. در صورت مرگ داور، قبول استعفای او یا قبول جرح او توسط دیوان و نیز در صورت درخواست همه طرفها، داور تعویض خواهد شد.

۲. در صورتی‌که به تشخیص و تصمیم دیوان داور عملاً یا قانوناً از انجام مأموریت خود معذور باشد، یا وظائف خود را برطبق این قواعد یا ظرف مهلت‌های تعیین شده انجام ندهد، دیوان رأساً به ابتکار خود او را عوض می‌کند.

۳. هرگاه دیوان بخواهد براساس اطلاعاتی‌که به او رسیده ماده ۱۲ (۲) را اجرا کند، باید ابتدا به داور مربوط، طرفین و سایر اعضای هیئت داوران امکان اظهارنظر کتبی ظرف مهلت مناسب را بدهد و سپس اقدام نماید. این اظهارنظرها باید به همه طرفها و داوران داده شود.

۴. در مواردی‌که داور باید عوض شود، دیوان می‌تواند به صرف تشخیص خود تصمیم بگیرد که برای تعویض داور از

همان روش اصلي معرفي داور پيروي کند يا نه. پس از اينکه مرجع داوري جديد تکميل و تشکيل شد، ديوان پس از کسب نظر از طرفين تصميم خواهد گرفت که آيا لازم است رسيدگي هاي قبلي در نزد مرجع داوري جديد تجديد شود، و اگر آري تا چه حدودي بايد تجديد شود.

۵. در مرحله بعد از اعلام ختم رسيدگي، ديوان مي تواند، در صورتي که مناسب تشخيص دهد، تصميم بگيرد که به جاي تعيين جانشين براي داور متوفي يا داوري که مطابق ماده ۱۲ (۱) و (۲) برکنار شده، همان داوران باقي مانده داوري را ادامه دهند. ديوان بايد هنگام اتخاذ چنين تصميمي، نظرات داوران باقيمانده و نظرات طرفها و نيز ساير اموري را که تحت اوضاع و احوال موجود در آن زمان مناسب بداند، ملحوظ دارد.

جريان داوري

ماده ۱۳- تسليم پرونده به هيئت داوري
دبيرخانه، بلافاصله پس از تشکيل مرجع داوري پرونده را به آن تسليم

می‌کند، مشروط به اینکه پیش‌پرداخت هزینه‌ها که دبیرخانه در این مقطع مطالبه کرده، پرداخت شده باشد.

ماده ۱۴- محل داوری

۱. محل داوری توسط دیوان تعیین خواهد شد، مگر اینکه طرفین در مورد محل توافق کرده باشند.

۲. مرجع داوری می‌تواند پس از مشورت با طرفین، جلسات استماع و ملاقات‌ها را در هر محلی که مناسب بداند برگزار نماید، مگر اینکه طرفین طور دیگری توافق کرده باشند.

۳. مرجع داوری می‌تواند در هر محلی که مناسب تشخیص دهد، شور و تبادل نظر کند.

ماده ۱۵- قواعد حاکم بر رسیدگی

۱. جریان رسیدگی نزد مرجع داوری تابع این قواعد است و در اموری که این قواعد ساکت باشد، تابع قواعدی است که خود طرفین تعیین می‌کنند یا در صورتی که طرفین تعیین نکرده باشند، مرجع داوری تعیین می‌نماید؛ اعم از اینکه در قواعد

مذکور به مقررات دادرسی در یک قانون داخلی که باید در داوری اعمال شود؛ اشاره ای شده باشد یا نه.

۲. مرجع داوری باید در کلیه دعاوی منصفانه و بیطرفانه عمل کند و اطمینان حاصل کند که هر یک از طرفها از فرصت معقولی برای ارائه ادعاهای خود برخوردار شده اند.

ماده ۱۶- زبان داوری

در صورت عدم توافق طرفین در مورد زبان داوری، مرجع داوری زبان یا زبانهای مورد استفاده در داوری را با در نظر گرفتن کلیه اوضاع و احوال مرتبط از جمله زبان قرارداد، تعیین خواهد نمود.

ماده ۱۷- قواعد حقوقی حاکم بر ماهیت

۱. طرفین میتوانند قواعد حقوقی را که مرجع داوری باید در ماهیت دعوا اعمال کند، با توافق تعیین نمایند. در غیاب چنین توافقی، مرجع داوری قواعد حقوقی را که خود مناسب تشخیص دهد، اعمال مینماید.

۲. در کلیه موارد مرجع داورى باید شروط قرارداد و عرف تجارى ذيربط را نیز ملحوظ نماید.

۳. مرجع داورى فقط در صورتى اختیار دارد به صورت سازش‌دهنده دوستانه [کدخدامنشى]^۲ عمل کند یا براساس «آنچه منصفانه و خوب است» [عدل و انصاف]^۳ تصمیم بگیرد که طرفین چنین اجازه‌ای به او داده باشند.

ماده ۱۸ — قرارنامه داورى؛ زمان‌بندي رسيدگي

۱. همین‌که مرجع داورى پرونده را از دبیرخانه تحویل گرفت باید براساس اسناد و مدارك واصله یا با حضور طرفین، و در پرتو آخرین لوایح ایشان سندی را تنظیم کند که شرح وظائف و مأموریت آن را مشخص می‌نماید [قرارنامه داورى]^۴. این سند باید مشتمل بر موارد زیر باشد:

الف اسم و مشخصات کامل طرفین؛
ب آدرس طرفین که ابلاغ‌ها و مراسلات

2. amiable compositeur.

3. ex aequo et bono.

4. terms of reference.

در طول جریان داوری به آن ارسال شود؛
ج - خلاصه‌ای از ادعاهای طرفین و
خواسته هر یک از ایشان، و تا حدودی که
ممکن باشد ذکر مبلغ خواسته اصلی و
خواسته متقابل؛

د - تحریر محل نزاع و موضوعاتی که
باید تصمیم‌گیری شود، مگر اینکه به نظر
دیوان این کار نامناسب باشد؛

ه - اسم کامل، مشخصات و آدرس
داوران؛

و - محل داوری؛

ز - ذکر مشخصات آیین دادرسی حاکم، و
نیز در صورتی که به دیوان اختیار داده
شده به صورت کدخدامنشی یا براساس آنچه
خوب و منصفانه است تصمیم بگیرد، ذکر
آن.

۲. قرارنامه داوری باید توسط طرفها
و مرجع داوری امضا شود. مرجع داوری
باید ظرف دو ماه از تاریخی که پرونده
به او تحویل شده، قرارنامه داوری را که
به امضای طرفین و مرجع مذکور رسیده، به
دیوان تسلیم نماید. دیوان می‌تواند این
مهلت را به درخواست مرجع داوری که باید
مدل باشد، یا به ابتکار و تصمیم خود

در صورتی که آن را ضروری بدانند، تمدید کند.

۳. اگر یکی از طرفها از مشارکت در تنظیم قرارنامه دایوری یا از امضای آن امتناع ورزد، قرارنامه دایوری جهت تصویب به دیوان تسلیم خواهد شد. با امضای قرارنامه دایوری مطابق ماده ۱۸ (۲) یا تصویب آن توسط دیوان، جریان دایوری ادامه می‌یابد.

۴. در اثنای تنظیم قرارنامه دایوری یا در اسرع وقت ممکن پس از آن، مرجع دایوری باید بعد از مشورت با طرفین، برنامه زمان‌بندی را که در نظر دارد دایوری را مطابق آن انجام دهد، طی سند جداگانه‌ای تنظیم و برای طرفین و دیوان ارسال کند. هرگونه اصلاح و تغییر در برنامه زمان‌بندی باید به طرفین و دیوان اطلاع داده شود.

ماده ۱۹- ادعاهای جدید

پس از اینکه قرارنامه دایوری امضا شد یا به تصویب دیوان رسید، هیچ‌یک از طرفها نمی‌تواند ادعای جدیدی، اعم از ادعای اصلی یا متقابل، که خارج از

چارچوب آن سند باشد مطرح سازد، مگر اینکه مرجع داوری با توجه به ماهیت ادعاهای جدید و نیز با توجه به مرحله داوری و سایر اوضاع و احوال مرتبط، اجازه طرح آن را بدهد.

ماده ۲۰- تعیین واقعیات مربوط به موضوع دعوا

۱. مرجع داوری باید در کوتاه‌ترین زمان ممکن، واقعیات مربوط به موضوع دعوا را به طریق مناسب تعیین و احراز کند.

۲. پس از بررسی لوائح کتبی طرفین و نیز کلیه مدارک استنادی، مرجع داوری با درخواست هریک از طرفها یا در صورت عدم درخواست ایشان بنا به تشخیص خود، جلسه استماع تشکیل و اظهارات شفاهی طرفین را در حضور یکدیگر استماع می‌نماید.

۳. مرجع داوری می‌تواند اظهارات شفاهی شهود، کارشناسان منصوب طرفین یا هر شخص دیگر را، با حضور طرفین یا در غیاب طرفین مشروط به اینکه مراتب صحیحاً به ایشان ابلاغ شده باشد، استماع نماید.

۴. مرجع داوری می‌تواند پس از مشورت با طرفین، یک یا چند کارشناس را منصوب،

مأموریت ایشان را معلوم و گزارش ایشان را دریافت نماید. به درخواست هریک از طرفها، باید به او امکان داده شود که کارشناس منصوب دیوان را در جلسه استماع حضوری مورد سؤال قرار دهند.

۵. مرجع داور می‌تواند هر زمان در طول جریان داور، به هریک از طرفین ابلاغ کند که ادله و مستندات اضافی ارائه نماید.

۶. مرجع داور می‌تواند صرفاً براساس مدارک کتبی که طرفین تسلیم کرده‌اند نسبت به موضوع دعوا اتخاذ تصمیم کند، مگر اینکه یکی از طرفین درخواست جلسه استماع شفاهی کند.

۷. مرجع داور می‌تواند برای حفظ اسرار تجاری و اطلاعات محرمانه اقدامات لازم را به عمل آورد.

ماده ۲۱- استماع شفاهی

۱. چنانچه قرار است جلسه استماع تشکیل شود، مرجع داور باید با ارسال اختاریه و با اعطای مهلت معقول، به طرفین اطلاع دهد که در روز و در محلی که برای جلسه استماع تعیین کرده، حاضر

شوند.

۲. در صورتی که هریک از طرفها، علی‌رغم اینکه مراتب صحیحاً به او ابلاغ شده از حضور در جلسه استماع بدون عذر موجه خودداری ورزد، مرجع داور می‌تواند استماع را برگزار کند و ادامه دهد.

۳. اداره جلسه استماع تماماً با مرجع داور است و همه طرفها حق دارند در آن حضور یابند. اشخاصی که سمت و نقشی در داور ندارند، اجازه حضور در جلسه استماع را ندارند، مگر با تصویب مرجع داور و طرفین.

۴. طرفین می‌توانند شخصاً یا از طریق نمایندگان مجاز خود، در جلسه حاضر شوند. علاوه بر این، طرفین می‌توانند از دستگیری مشاوران خود نیز در جلسه برخوردار باشند.

ماده ۲۲- ختم رسیدگی

۱. مرجع داور پس از اینکه قانع شد که طرفها از فرصت معقولی برای ارائه مطالب خود برخوردار بوده‌اند، ختم رسیدگی را اعلام می‌کند. پس از ختم رسیدگی، هیچ لایحه یا بحث و استدلال جدید

و نیز هیچ دلیل جدیدی قابل طرح و ارائه نیست، مگر به تقاضای مرجع داور یا با اجازه آن.

۲. هنگامی که مرجع داور ختم رسیدگی را اعلام می‌کند، باید تاریخ تقریبی را که پیش‌نویس رأی داور را تهیه و جهت تصویب دیوان وفق ماده ۲۷ تسلیم خواهد نمود، تعیین و به دبیرخانه اعلام کند. مرجع داور باید هرگونه تعویق و تأخیر در این تاریخ را به دبیرخانه اعلام کند.

ماده ۲۳- دستور اقدامات موقت و تأمینی

۱. جز در مواردی که طرفین طور دیگری توافق کرده‌اند، همین‌که پرونده به مرجع داور تسلیم شد مرجع داور می‌تواند به درخواست هریک از طرفین دستور اقدامات موقت یا تأمینی را که مناسب تشخیص دهد صادر کند. مرجع داور می‌تواند صدور چنین دستوری را موکول به سپردن تأمین مناسب از جانب متقاضی کند، برحسب اینکه مرجع داور کدام را مناسب تشخیص دهد، دستور اقدامات موقت یا تأمینی را به صورت «دستور» که باید حاوی دلایل آن نیز باشد یا به صورت «رأی»،

مقرّر خواهد کرد.

۲. قبل از تسلیم پرونده به مرجع داورى و در صورتى که اوضاع و احوال اقتضا کند حتى از آن، طرفها مى‌توانند جهت اخذ دستور اقدامات موقت یا تأمینی به مراجع قضایی صالح مراجعه نمایند. مراجعه هر يك از طرفها به مراجع قضایی برای درخواست دستور اقدامات موقت یا تأمینی از دادگاه یا برای اجرای چنین دستوری که مرجع داورى صادر نموده، به‌منزله نقض موافقتنامه داورى یا عدول از آن نیست، و تأثیری در اختیاراتی که برای مرجع داورى مقرر شده، نخواهد داشت. تقاضای دستور اقدامات موقت یا تأمینی از مقامات قضایی و نیز دستور مقامات مذکور در این مورد باید بدون تأخیر به دبیرخانه دیوان اطلاع داده شود. دبیرخانه نیز مرجع داورى را مطلع خواهد ساخت.

رأی داورى

ماده ۲۴- مهلت صدور رأی

۱. مرجع داورى باید ظرف شش ماه رأی

نهایی خود را صادر کند. این مهلت از تاریخ درج آخرین امضا ذیل قرارنامه داورى توسط مرجع داورى یا هریک از طرفها، یا در صورت اجرای ماده ۱۸ (۳) از تاریخ ابلاغ تصویب قرارنامه داورى در دیوان که دبیرخانه به مرجع داورى اطلاع داده، شروع خواهد شد.

۲. دیوان می‌تواند به درخواست مرجع داورى که موجه باشد، یا در مواردی که لازم بداند به تشخیص خود، این مهلت را تمدید کند.

ماده ۲۵- صدور رأی

۱. در مواردی که مرجع داورى مرکب از بیش از یک داور است، رأی داورى با اکثریت آراء صادر می‌شود. در صورتی که اکثریت حاصل نشود، رئیس مرجع داورى به تنهایی رأی را صادر می‌کند.

۲. رأی داورى باید مستدل و متضمن اسباب و علل حکم باشد.

۳. مفروض است که رأی در محل داورى و در تاریخ مذکور در ذیل آن، صادر شده است.

ماده ۲۶- رأی مبتنی بر تراضی

اگر پس از تسلیم پرونده به مرجع داورى مطابق ماده ۱۳ این قواعد، طرفین به مصالحه دست یابند به درخواست طرفین و با موافقت مرجع داورى، مصالحه به صورت رأی مبتنی بر تراضی ثبت و صادر می‌شود.

ماده ۲۷- بررسی رأی داورى توسط دیوان

مرجع داورى باید قبل از امضای رأی، پیشنهاد نویس آن را به دیوان تسلیم کند. دیوان می‌تواند رأی را از نظر شکلی اصلاح نماید و نیز می‌تواند بدون مداخله در آزادی عمل مرجع داورى در تصمیم‌گیری و رأی، توجه آن را به پاره‌ای نکات ماهوی جلب نماید. مادام‌که دیوان رأی را از نظر شکلی تأیید نکرده، مرجع داورى نمی‌تواند اصدار رأی نماید.

ماده ۲۸- ابلاغ، تودیع و قابلیت اجرای رأی

۱. پس از اینکه رأی صادر شد، دبیرخانه متن آن را که توسط مرجع داورى امضا شده به طرفین ابلاغ می‌کند - همواره مشروط به اینکه هزینه‌های داورى به طور

کامل توسط طرفین یا یکی از ایشان به
اتاق بازرگانی بین‌المللی پرداخت شده
باشد.

۲. در صورت درخواست در هر زمان،
نسخ اضافی رأی که توسط دبیرکل تصدیق
شده، در اختیار طرفین و نه اشخاص دیگر،
قرار می‌گیرد.

۳. با توجه به نحوه ابلاغ رأی که
مطابق بند ۱ این ماده صورت می‌گیرد،
طرفین از ابلاغ رأی توسط مرجع داور و
به سایر طرق، صرف‌نظر می‌نمایند.

۴. نسخه اصل رأی که مطابق این
قواعد صادر شده، نزد دبیرخانه تودیع و
نگهداری می‌شود.

۵. مرجع داور و دبیرخانه دیوان
برای انجام هرگونه تشریفات شکلی دیگری
که لازم باشد، با طرفین همکاری و مساعدت
می‌نمایند.

۶. رأی داور نسبت به طرفین
لازم‌الاجرا است. طرفین ضمن مراجعه به
داور تحت این قواعد متعهد می‌شوند که
رأی داور را بدون تأخیر اجرا نمایند و
چنین تلقی می‌شود که حق اعتراض به رأی
را، تا جایی که چنین اسقاطی بتواند

معتبر باشد، ساقط کرده اند.

ماده ۲۹- اصلاح و تفسیر رأی

۱. مرجع داور می‌تواند به ابتکار خود هرگونه اشتباه در نگارش، محاسبه یا تایپ رأی یا اشتباهات مشابه را اصلاح نماید، مشروط به اینکه اصلاح رأی ظرف ۳۰ روز از تاریخ صدور آن جهت تصویب به دیوان اعلام شود.

۲. تقاضای هر طرف برای اصلاح رأی در موارد مذکور در بند ۱ این ماده و نیز درخواست تفسیر رأی باید ظرف ۳۰ روز از تاریخ وصول رأی به او، به دبیرخانه تسلیم شود، و باید به تعداد نسخ کافی به شرح ماده ۳(۱) باشد. پس از تسلیم تقاضای اصلاح یا تفسیر به مرجع داور، مرجع داور به طرف دیگر مهلت کوتاهی که معمولاً بیش از ۳۰ روز از تاریخ دریافت تقاضای مذکور نخواهد بود، می‌دهد تا نظرات خود را ارائه نماید. در صورتی که مرجع داور تقاضای اصلاح و تفسیر را بپذیرد، باید پیش‌نویس تصمیم خود درباره اصلاح یا تفسیر رأی را ظرف ۳۰ روز پس از انقضای مهلتی که برای اظهار نظر به طرف

دیگر داده، یا ظرف هر مهلت دیگری که
احیاناً دیوان می‌دهد، به دیوان تسلیم
کند.

۳. رأی اصلاحی یا تفسیری به صورت
الحاقیه رأی اصلی صادر می‌شود و جزئی از
آن محسوب می‌گردد. مفاد مواد ۲۵ و ۲۷ و
۲۸ حسب مورد نسبت به رأی اصلاحی یا
تفسیری نیز اعمال می‌گردد.

هزینه‌ها

ماده ۳۰- پیشپرداخت برای تأمین هزینه‌های داوری

۱. پس از وصول درخواست داوری،
دبیرکل از خواهان می‌خواهد که به منظور
تأمین هزینه‌های داوری تا مرحله تنظیم
قرارنامه داوری، مبلغی را به عنوان
پیشپرداخت موقت هزینه‌ها بپردازد.

۲. همین‌که عملی و ممکن باشد، دیوان
مبلغ هزینه‌ها را به میزانی‌که برای
تأمین حق‌الزحمه و مخارج داوران و نیز
هزینه‌های اداری اتاق نسبت به ادعای
اصلی و ادعای متقابل مطروحه کافی باشد،
تعیین خواهد کرد. این مبلغ هر زمان در

طول داوري، قابل تعديل است. در مواردی که جدای از ادعای اصلی، ادعای متقابل هم مطرح شده دیوان می‌تواند پیش‌پرداخت هزینه ادعا و ادعای متقابل را به صورت جداگانه تعیین کند.

۳. پیش‌پرداخت هزینه‌ها که دیوان تعیین می‌کند، بالمناصفه توسط خواهان و خواننده قابل پرداخت است. مبلغ پیش‌پرداخت موقتی که خواهان در اجرای ماده ۳۰ (۱) پرداخت می‌کند، بابت سهم او از مبلغ تعیین شده توسط دیوان منظور می‌شود. اگر طرف مربوط از پرداخت سهم خود خودداری کند، هر یک از طرفهای دیگر می‌توانند کل پیش‌پرداخت هزینه‌های مربوط به ادعای اصلی یا ادعای متقابل را بپردازند. در مواردی که دیوان پیش‌پرداخت هزینه‌ها را وفق ماده ۳۰ (۲) به صورت جداگانه تعیین می‌کند، هر یک از طرفین باید پیش‌پرداخت مربوط به ادعای خود را بپردازد.

۴. در صورتی که مطالبه پیش‌پرداخت هزینه‌ها اجابت نشود، دبیرکل می‌تواند پس از مشورت با مرجع داوری، به مرجع داوری دستور دهد که کار خود را متوقف سازد و

ضمناً مهلتی را که نباید کمتر از ۱۵ روز باشد برای پرداخت هزینه‌ها تعیین می‌کند که پس از انقضای آن (در صورت عدم پرداخت) چنین تلقی می‌شود که ادعای اصلی یا متقابل مربوط مسترد شده است. اگر طرف مربوط بخواهد به این اقدام اعتراض کند، باید ظرف مهلت مذکور درخواست کند که موضوع توسط دیوان رسیدگی شود. مسترد محسوب شدن ادعای اصلی یا متقابل به شرح فوق، مانع از این نخواهد بود که طرف مربوط همان ادعای اصلی یا متقابل را بعداً طی پرونده جدیدی دوباره مطرح کند.

۵. اگر یکی از طرفها نسبت به ادعای اصلی یا متقابل مدعی تهاثر شود، این ادعا هنگام تعیین پیش‌پرداخت هزینه‌های داور، به همان صورتی که در مورد ادعای جداگانه عمل می‌شود و از این حیث که ممکن است مرجع داور ملزم شود به ادعای تهاثر به عنوان یک موضوع اضافی رسیدگی نماید؛ ملحوظ خواهد شد.

ماده ۳۱ — تصمیم‌گیری در مورد هزینه‌های داور

۱. هزینه‌های داور شامل حق‌الزحمه و

هزینه‌های داوران و هزینه اداری اتاق بازرگانی بین‌المللی که دیوان مطابق جدول مورد اجرا در تاریخ شروع داوری تعیین می‌کند، حق‌الزحمه و هزینه‌های کارشناسانی که مرجع داوری منصوب می‌نماید و نیز شامل مخارج معقول حقوقی و غیرحقوقی است که طرفین در جریان داوری متحمل می‌شوند.

۲. دیوان می‌تواند در صورتی‌که با توجه به اوضاع و احوال استثنایی پرونده لازم بداند، حق‌الزحمه داوران را به مبلغی بیشتر یا کمتر از آنچه با اعمال ضرائب جدول مربوط به دست می‌آید، تعیین کند. تصمیم‌گیری درباره هزینه‌ها به جز آنچه دیوان تعیین می‌کند با مرجع داوری است که می‌تواند هر زمان در جریان داوری نسبت به آن اتخاذ تصمیم کند.

۳. میزان هزینه‌های داوری و اینکه کدام‌یک از طرفین باید آن را بپردازد یا به چه نسبتی باید بپردازد، باید در رأی نهایی داوری تعیین شود.

مقررات متفرقه

ماده ۳۲- تغییر مواعد زمانی

۱. طرفین می‌توانند مهلتها و مواعد زمانی را که در این قواعد مقرر شده، با توافق کوتاهتر نمایند. هرگونه توافق در این مورد که بعد از تشکیل مرجع داورى باشد، فقط پس از تأیید مرجع داورى مؤثر خواهد بود.

۲. اگر به نظر دیوان، برای اینکه مرجع داورى یا دیوان بتوانند به مسئولیتهای خود طبق این قواعد عمل کنند، لازم باشد که مهلتها و مواعد زمانی که مطابق ماده ۳۲ (۲) تغییر و کاهش یافته، تمدید شود، دیوان می‌تواند به ابتکار خود رأساً آنها را تمدید کند.

ماده ۳۳- اسقاط حق اعتراض

در صورتی که هر یک از طرفها بدون اعتراض نسبت به هرگونه تخلف از این قواعد یا قواعد دیگری که حاکم بر جریان داورى است، یا تخلف از دستوراتی که مرجع داورى صادر کرده، یا تخلف از الزامات موافقتنامه داورى در مورد نحوه تشکیل مرجع داورى، یا در مورد نحوه انجام داورى؛ داورى را ادامه دهد، چنین

تلقي می‌شود که حق اعتراض خود را ساقط کرده است.

ماده ۳۴- معافیت داوران از مسئولیت

داوران، دیوان و اعضای آن، اتاق بازرگانی بین‌المللی و کارکنان آن و نیز کمیته‌های ملی اتاق در قبال هرگونه فعل یا ترک فعل در رابطه با داوری، در مقابل هیچ شخصی مسئولیتی ندارد.

ماده ۳۵- قاعده کلی

در کلیه موضوعاتی که صریحاً در این قواعد پیش‌بینی نشده، دیوان داوری اتاق و مرجع داوری مربوط مطابق روح این قواعد عمل می‌کنند و کلیه مساعی را برای اطمینان از اینکه رأی داوری قانوناً قابل اجرا است، انجام خواهند داد.

ضمیمه شماره ۱ قواعد داوری:

اساسنامه دیوان بین‌المللی داوری

اتاق بازرگانی بین‌المللی

ماده ۱- وظیفه دیوان

۱. وظیفه دیوان بین‌المللی داوری اتاق بازرگانی بین‌المللی (دیوان) عبارت است از اطمینان از اجرای قواعد داوری و نیز قواعد سازش اتاق، که برای این منظور از کلیه اختیارات لازم برخوردار است.

۲. دیوان یک رکن خودگردان است که وظائف خود را با استقلال کامل از اتاق بازرگانی بین‌المللی و ارکان آن انجام می‌دهد.

۳. اعضای دیوان، مستقل از کمیته‌های ملی اتاق می‌باشند.

ماده ۲- تشکیل دیوان

دیوان تشکیل می‌شود از یک نفر رئیس، نواب رئیس و اعضای اصلی و علی‌البدل (که جمعاً اعضای دیوان نامیده می‌شوند). دیوان در انجام وظائف محوله از خدمات و کمک دبیرخانه دیوان برخوردار خواهد

بود.

ماده ۳- نصب اعضاي ديوان

۱. رئيس ديوان را شوراي اتاق بازرگاني بين المللي براساس پيشنهاد شوراي اجرايي اتاق، تعيين مي نمايد.
۲. نواب رئيس ديوان را شوراي اتاق از بين اعضاي ديوان يا از بيرون منصوب مي نمايد.
۳. اعضاي ديوان را شوراي اتاق براساس پيشنهاد كميته ملي مربوط منصوب مي كند، و كميته ملي اتاق در هر كشور يك نفر عضو در ديوان خواهد داشت.
۴. شوراي اتاق مي تواند با پيشنهاد رئيس ديوان، عضو علي البدل ديوان نيز منصوب كند.
۵. مدت مأموريت اعضاي ديوان سه سال است. در صورتي كه عضو ديوان در موقعيتي نباشد كه انجام وظيفه نمايد، جانشين او براي بقيه مدت مذکور توسط شورا منصوب خواهد شد.

ماده ۴- جلسات هيئت عمومي ديوان

جلسات هيئت عمومي ديوان به رياست

رئیس یا در غیاب او یکی از نواب رئیس که خود او تعیین می‌کند، اداره می‌شود. مذاکرات شور دیوان در صورتی معتبر است که حداقل شش نفر از اعضا حضور داشته باشند. تصمیمات با اکثریت آراء اتخاذ می‌شود و در صورت تساوی آراء، رأی رئیس دیوان حاکم خواهد بود.

ماده ۵ - کمیته‌های دیوان

دیوان می‌تواند یک یا چند کمیته دیوان تشکیل دهد و وظائف و سازمان آنها را تعیین کند.

ماده ۶ - محرمانه بودن

کار دیوان محرمانه است و کلیه کسانی که تحت هر عنوانی در کار دیوان مشارکت دارند، موظفند محرمانه بودن آن را رعایت کنند. مقررات راجع به کسانی که می‌توانند در جلسات دیوان و کمیته‌های دیوان شرکت کنند و کسانی که حق دسترسی به مطالبی که به دیوان یا دبیرخانه تسلیم می‌شود دارند، توسط دیوان وضع خواهد شد.

ماده ۷ - اصلاح قواعد داورى

هرگونه پیشنهاد دیوان در مورد اصلاح قواعد داورى قبل از اینکه جهت تصویب به هیئت اجرائی و شورای اتاق تسلیم شود، در کمیسیون داورى بین‌المللی اتاق مطرح خواهد شد.

ضمیمه شماره ۲ قواعد داوری:

قواعد داخلی دیوان بین‌المللی داوری

اتاق بازرگانی بین‌المللی

ماده ۱- محرمانه بودن کار دیوان
بین‌المللی داوری

۱. جلسات دیوان، اعم از جلسات هیئت عمومی یا جلسات کمیته دیوان، فقط برای شرکت اعضای دیوان و دبیرخانه مفتوح است.

۲. در موارد استثنائی، رئیس دیوان می‌تواند از سایر اشخاص نیز دعوت کند در جلسات شرکت نمایند. این قبیل اشخاص باید محرمانه بودن کار دیوان را رعایت کنند.

۳. مدارکی که به دیوان تسلیم می‌شود یا ضمن رسیدگی‌های دیوان تهیه و تنظیم می‌گردد، فقط برای اعضای دیوان و دبیرخانه و نیز اشخاصی که اجازه یافته‌اند در جلسات دیوان حضور یابند، ارسال می‌شود.

۴. رئیس یا دبیرکل دیوان می‌تواند به پژوهشگرانی که به کارهای علمی در زمینه حقوق تجارت بین‌الملل اشتغال

دارند، اجازه دهد از آراء داوري و ساير مداركي كه جنبه عمومي دارند مطلع شوند؛ به استثنای لوايح، يادداشتها، اظهارات و مداركي كه طرفين در چارچوب جريان داوري ارائه کرده‌اند.

۵. اجازه دسترسي به آراء و مدارك موكول به آن است كه استفاده‌كننده تعهد نمايد ماهيت محرمانه مداركي را كه در اختيار او قرار مي‌گيرد رعايت خواهد كرد، و از هرگونه انتشار آنها قبل از اخذ مجوز از دبیرکل دیوان، خودداري خواهد نمود.

۶. در هريك از پرونده‌هاي داوري كه تحت قواعد داوري اتاق تشكيل مي‌شود، دبیرخانه متن آراء، قرارنامه‌هاي داوري و تصميمات ديوان و نيز نسخه‌اي از مكاتبات مربوط را در آرشیو ديوان نگهداري خواهد كرد.

۷. كلييه مدارك، مراسلات يا مكاتبات طرفين يا داوران در پرونده‌ها امحاء مي‌شود، مگر اينكه يكي از طرفها يا يكي از داوران كتباً استرداد آنها را درخواست نمايد. هزینه‌ها و مخارج استرداد مدارك برعهده طرف يا داور

متقاضی است.

ماده ۲- شرکت اعضای دیوان در داوریهایی اتاق

۱. رئیس و اعضای دبیرخانه دیوان نمی‌توانند در داوریهایی اتاق بازرگانی بین‌المللی، به عنوان داور یا وکیل وارد شوند.

۲. دیوان نباید نواب رئیس یا اعضای دیوان را به عنوان داور منصوب کند، اما پیشنهاد ایشان به عنوان داور توسط یک یا چند طرف از طرفهای دعوا یا به موجب هرگونه ترتیبات دیگری که طرفین توافق کرده‌اند، بلامانع است مشروط به اینکه مورد تأیید دیوان قرار گیرد.

۳. در صورتی‌که رئیس، نایب رئیس یا هر یک از اعضای دیوان یا دبیرخانه تحت هر عنوان در پرونده‌های مطروحه نزد دیوان مداخله‌ای داشته باشند، باید پس از اطلاع از موضوع مراتب را به دبیرکل اطلاع دهند.

۴. افراد مذکور در بند ۳ بالا مکلفند از شرکت در بحثها یا تصمیمات دیوان درباره پرونده‌ای که در آن مداخله دارند

خودداری کنند و هنگام بررسی موضوع در دیوان نیز باید جلسه را ترک نمایند.
۵. افراد مذکور در بند ۳ حق دریافت هیچیک از مدارک یا اطلاعات اساسی راجع به پرونده‌ای را که در آن مداخله دارند، ندارند.

ماده ۳- رابطه بین اعضای دیوان و کمیته‌های ملی اتاق

۱. اعضای دیوان، از لحاظ سمتی که به عنوان عضو دیوان داور دارند، مستقل از کمیته ملی هستند که او را برای انتصاب به عضویت دیوان توسط شورای اتاق پیشنهاد کرده است.

۲. علاوه بر این، اعضای دیوان مکلفند هرگونه اطلاعات مربوط به پرونده‌ها را که به لحاظ سمت خود به عنوان عضو دیوان از آنها مطلع می‌شوند، در برابر کمیته ملی خود محرمانه تلقی نمایند، مگر در مواردی که رئیس دیوان یا دبیرخانه از ایشان خواسته باشد که اطلاعات خاصی را به کمیته ملی خود اطلاع دهند.

ماده ۴- کمیته دیوان

۱. دیوان داورى اتاق، برطبق ماده ۱ (۴) قواعد داورى و ماده ۵ اساسنامه دیوان (ضمیمه ۱)، بدین وسیله کمیته دیوان را تأسیس می‌کند.
۲. اعضای کمیته دیوان متشکل است از يك رئیس و حداقل دو نفر عضو. رئیس دیوان به‌عنوان رئیس کمیته نیز عمل می‌کند و در غیاب خود می‌تواند یکی از نواب رئیس را و در شرایط استثنایی یکی از اعضای دیوان را به‌عنوان رئیس کمیته تعیین کند.
۳. دو عضو دیگر کمیته، توسط دیوان و از بین نواب رئیس یا سایر اعضای دیوان منصوب خواهد شد. دیوان در هر جلسه هیئت عمومی، اعضای کمیته را که باید قبل از جلسه بعدی هیئت عمومی تشکیل شود، تعیین می‌کند.
۴. جلسات کمیته دیوان با دعوت رئیس آن تشکیل می‌شود و با حضور دو عضو به حد نصاب می‌رسد.
۵. (الف) موضوعاتی را که کمیته می‌تواند اتخاذ تصمیم کند، دیوان مشخص می‌نماید.

۵. (ب) تصمیمات کمیته به اتفاق آراء اتخاذ می‌شود.

۵. (ج) در صورتی که کمیته نتواند در موضوعی تصمیم‌گیری نماید، یا امتناع از اظهارنظر را مرجح بداند، موضوع را همراه با پیشنهاد مناسب به جلسه بعدی هیئت عمومی دیوان محول و ارجاع می‌کند.

۵. (د) تصمیمات کمیته به اطلاع اولین جلسه بعدی هیئت عمومی دیوان می‌رسد.

ماده ۵- دبیرخانه دیوان

۱. دبیرکل می‌تواند در غیاب خود، اجازه تأیید داور، تصدیق نسخ رأی و نیز مطالبه پیش‌پرداخت موقت را که به ترتیب در مواد ۹ (۲)، ۲۸ (۲) و ۳۰ (۱) قواعد آمده است، به مشاورکل دیوان یا معاون دبیرکل محول کند.

۲. دبیرخانه می‌تواند با تأیید دیوان، یادداشتهای لازم و سایر مدارک را جهت اطلاع طرفین و داوران، یا در صورت لزوم جهت اداره صحیح جریان داور، صادر کند.

ماده ۶- بررسی رأی داوری

دیوان هنگام بررسی پیشنویس رأی داوری مطابق ماده ۲۷ قواعد داوری، الزامات امری قوانین کشور محل داوری را تا جایی که عملی باشد مورد توجه قرار می‌دهد.

ضمیمه شماره ۳ قواعد داوری:

هزینه‌ها و حق‌الزحمه داوری

ماده ۱- پیش‌پرداخت هزینه‌ها

۱. درخواست شروع داوری مطابق این قواعد، باید با پرداخت مبلغ ۲۵۰۰ دلار به عنوان هزینه‌های اداری همراه باشد. این مبلغ قابل استرداد نیست و به حساب خواهان بابت پیش‌پرداخت هزینه‌ها منظور می‌شود.

۲. پیش‌پرداخت موقت که دبیرکل مطابق ماده ۳۰ (۱) این قواعد تعیین می‌نماید معمولاً نباید بیشتر از مبلغی باشد که از حاصل جمع هزینه‌های اداری به اضافه حداقل حق‌الزحمه داوران (مطابق جدول ضمیمه) که براساس مبلغ ادعا محاسبه می‌شود و نیز به اضافه مخارج قابل استرداد مرجع داوری که برای تنظیم قرارنامه داوری متحمل می‌شود؛ به دست می‌آید. در صورتی که مبلغ ادعا مشخص نباشد، پیش‌پرداخت موقت به صرف تشخیص دبیرخانه تعیین می‌شود. پرداخت این مبلغ توسط خواهان بابت سهم او از هزینه‌ها که بعداً دیوان تعیین خواهد نمود، منظور

می‌شود.

۳. پس از امضای قرارنامه داور یا تأیید آن توسط دیوان و نیز پس از تعیین برنامه زمانی، مرجع داور مطابق ماده ۳۰ (۴) فقط درباره آن قسمت از ادعا یا ادعای متقابل رسیدگی می‌کند که پیشپرداخت هزینه آنها پرداخت شده باشد.

۴. پیشپرداخت هزینه‌ها که دیوان مطابق ماده ۳۰ (۲) تعیین می‌کند شامل حق‌الزحمه داور یا داوران، سایر مخارج داوران در ارتباط با داور و نیز هزینه‌های اداری اتاق می‌باشد.

۵. هر طرف باید سهم خود از کل پیشپرداخت هزینه‌ها را نقداً پرداخت نماید. اما اگر سهم او بیش از مبلغی شود که دیوان هر از چندگاه تعیین می‌کند، می‌تواند برای مبالغ اضافی ضمانتنامه بانکی بدهد.

۶. طرفی که تمام سهم خود از پیشپرداخت هزینه‌ها را که دیوان مطابق ماده ۳۰ (۳) قواعده تعیین نموده، پرداخته می‌تواند برای آن بخش از پیشپرداخت که برعهده طرف دیگر بوده ولی

نپرداخته، ضمانتنامه بانکی بدهد.

۷. هرگاه دیوان مطابق ماده ۳۰ (۲) قواعد هزینه‌ها را به صورت جداگانه تعیین کرده باشد، دبیرخانه از هر طرف می‌خواهد که مبلغ مربوط به ادعای خود را پرداخت کند.

۸. هرگاه در نتیجه تعیین هزینه‌ها به صورت جداگانه، هزینه مربوط به ادعاهای هر یک از طرفین بیش از نصف کل هزینه‌ای شود که قبلاً برای مجموع ادعاها تعیین شده بود، (کل هزینه مربوط به مجموع ادعا و ادعای متقابل که موضوع تفکیک هزینه است)، طرف مربوط می‌تواند برای مازاد از نصف کل هزینه‌ها ضمانتنامه بانکی بدهد. در صورتی که مبلغ هزینه‌ها که به صورت جداگانه تعیین شده، متعاقباً افزایش یابد حداقل نصف مبلغ اضافه شده باید به صورت نقد پرداخت شود.

۹. دبیرخانه شرایط ضمانتنامه بانکی را که طرفین می‌توانند مطابق مقررات بالا ارائه کنند، تعیین خواهد نمود.

۱۰. همان‌طور که در ماده ۳۰ (۲) قواعد مقرر شده، مبلغ پیش‌پرداخت هزینه‌ها هر

زمان در طول جریان داورى، بويژه با توجه به نوسان مبالغ موضوع ادعا، تغيير در تخمين مخارج داوران، يا روند دشوارى يا پيچيدگى جريان داورى؛ قابل تعديل است.

۱۱. قبل از شروع کارشناسى به نحويکه مرجع داورى مقرر نموده، طرفين يا يکي از ايشان بايد پيشپرداختى که مرجع داورى تعيين ميکند و براي تأمين حق الزحمه و هزينه مورد انتظار کارشناس کافي باشد، پرداخت نمايد. مرجع داورى موظف است که از پرداخت حق الزحمه و هزينه هاي کارشناسى توسط طرفين اطمينان حاصل کند.

ماده ۲- مخارج و حق الزحمه

۱. ديوان، با رعايت ماده ۳۱ (۲) قواعد، حق الزحمه داور را مطابق جدول ضميمه يا در صورتىکه مبلغ ادعا مشخص نباشد به تشخيص خود تعيين خواهد نمود.

۲. ديوان در تعيين حق الزحمه داور، مهارت داور، وقت صرف شده، سرعت رسيدگى و نيز پيچيدگى دعوا را براي دست يافتن

به مبلغ مناسب در چارچوب مقرر در جدول
ضمیمه یا در موارد استثنایی (موضوع
ماده ۳۱(۲) قواعد) به مبلغی بیش از
ارقام مذکور، در نظر خواهد گرفت.

۳. هرگاه موضوع به بیش از یک داور
ارجاع شود، دیوان حق دارد به تشخیص خود
کل مبلغ حق الزحمه را حداکثر تا مبلغی
که معمولاً بیش از سه برابر حق الزحمه یک
داور نخواهد بود، افزایش دهد.

۴. حق الزحمه و هزینه‌های داوران
منحصراً توسط دیوان و به نحوی که در این
قواعد مقرر شده، تعیین می‌شود. هرگونه
ترتیبات جداگانه بین طرفین و داوران در
مورد حق الزحمه برخلاف این قواعد است.

۵. دیوان هزینه‌های اداری هر پرونده
را برطبق جدول ضمیمه، یا در صورتی که
مبلغ ادعا مشخص نشده باشد برحسب تشخیص
خود تعیین می‌نماید. دیوان می‌تواند در
اوضاع و احوال استثنایی هزینه‌های اداری
را به کمتر یا بیشتر از ارقام حاصل از
اعمال جدول ضمیمه تعیین کند، مشروط به
اینکه معمولاً بیش از حداکثر مبلغ مذکور
در جدول نشود. به علاوه، دیوان می‌تواند
تعلیق پرونده را که طرفین یا یکی از

طرفین با اطلاع طرف دیگر درخواست کرده، مشروط به پرداخت هزینه اداری بیش از آنچه در جدول هزینه‌ها مقرر شده، نماید. ۶. در صورتی که قبل از صدور حکم نهایی داور پی خاتمه پذیرد، دیوان مخارج داور را به تشخیص خود و با در نظر گرفتن مراحل رسیدگی که طی شده و نیز با توجه به سایر اوضاع و احوال تعیین می‌کند.

۷. در صورت درخواست اصلاح و تفسیر رأی مطابق ماده ۲۹ (۲) قواعد، دیوان می‌تواند مبلغ پیش‌پرداختی که برای تأمین حق‌الزحمه و هزینه‌های اضافی مرجع داور مربوط کافی باشد، تعیین کند، و تسلیم این درخواست به مرجع داور موکول به پرداخت کامل و نقدي این مبلغ است. دیوان هنگام بررسی و تصویب تصمیم مرجع داور در مورد اصلاح یا تفسیر رأی، حق‌الزحمه احتمالی داوران را به تشخیص خود تعیین خواهد کرد.

۸. در صورتی که قبل از داور به سازش مراجعه شده باشد، نصف هزینه‌های اداری که برای جریان سازش پرداخت شده به حساب هزینه‌های اداری داور منظر

خواهد شد.

۹. مبالغ پرداختی به داوران شامل مالیات ارزش افزوده یا سایر مالیاتها و حقوق و عوارض دیگری که به حق الزحمه داور تعلق می‌گیرد، نخواهد بود. از طرفین انتظار می‌رود که این نوع مالیاتها و عوارض را نیز پردازند، اما بازپرداخت این مبالغ موضوعی است منحصراً بین داوران و طرفین.

ماده ۳- نصب داور

۱. در ازای تقاضای نصب داور در داوریهایی که تحت قواعد داوریه اتاق نباشد، اتاق بازرگانی مبلغی بابت حق‌الثبت از متقاضی دریافت می‌کند که بیش از ۲۵۰۰ دلار نخواهد بود. تقاضای نصب داور مادام‌که همراه با پرداخت این مبلغ نباشد، بررسی نخواهد شد. این مبلغ قابل استرداد نیست و متعلق به اتاق است.

۲. حق‌الثبت مذکور شامل هرگونه خدمات اضافی که اتاق در مورد نصب داور انجام می‌دهد، مانند تصمیم راجع به جرح او یا نصب جانشین وی نیز خواهد بود.

ماده ۴- جدول هزینه‌های اداری و حق‌الزحمه

داوران

۱. جدول هزینه‌های اداری و حق‌الزحمه داوران که ذیلاً مقرر شده، از تاریخ اول ژانویه ۱۹۹۸ نسبت به کلیه داورهایی که در آن تاریخ یا بعد از آن شروع شوند صرفنظر از اینکه کدام قواعد اتاق حاکم بر داور باشد، قابل اجرا است.

۲. برای محاسبه هزینه‌های اداری و حق‌الزحمه داوران در هر پرونده، مبلغ محاسبه شده برای هر قسمت از ادعا باید با مبلغ محاسبه شده برای قسمت بعدی طبق جدول جمع شوند، مگر اینکه مبلغ ادعا بیش از ۸۰ میلیون دلار باشد که در این صورت هزینه‌های اداری اتاق به صورت مقطوع ۷۵/۸۰۰ دلار خواهد بود.

الف- جدول هزینه های اداری

هزینه اداری	مبلغ موضوع دعوا (به دلار)
۲۵۰۰ دلار	تا ۵۰,۰۰۰ دلار
۳,۵٪	از ۵۰,۰۰۱ تا
۱,۷٪	۱۰۰,۰۰۰
۱,۱۵٪	از ۱۰۰,۰۰۱ تا
۰,۶٪	۵۰۰,۰۰۰
۰,۲٪	از ۵۰۰,۰۰۱ تا
۰,۱٪	۱,۰۰۰,۰۰۰
۰,۰۶٪	از ۱,۰۰۰,۰۰۱ تا
۰,۰۶٪	۲,۰۰۰,۰۰۰
۷۵,۸۰۰ دلار	از ۲,۰۰۰,۰۰۱ تا
	۵,۰۰۰,۰۰۰
	از ۵,۰۰۰,۰۰۱ تا
	۱۰,۰۰۰,۰۰۰
	از ۱۰,۰۰۰,۰۰۱ تا
	۵۰,۰۰۰,۰۰۰
	از ۵۰,۰۰۰,۰۰۱ تا
	۸۰,۰۰۰,۰۰۰
	بالاتر از
	۸۰,۰۰۰,۰۰۰ دلار

ب۔ جدول حق الزحمہ داوران

حق الزحمہ داوران		مبلغ موضوع دعوا (بہ دلار)
حد اقل	حد اکثر	
۱۷%	۲۵۰۰ دلار	تا ۵۰,۰۰۰ دلار
۱۱%	۲%	از ۵۰,۰۰۱ دلار تا
۵,۵%	۱%	۱۰۰,۰۰۰
۳,۵%	۰,۷۵%	از ۱۰۰,۰۰۱ دلار تا
۲,۵%	۰,۵۰%	۵۰۰,۰۰۰
۱%	۰,۲۵%	از ۵۰۰,۰۰۱ دلار تا
۰,۵۵%	۰,۱%	۱,۰۰۰,۰۰۰
۰,۱۷%	۰,۰۵%	از ۱,۰۰۰,۰۰۱ دلار
۰,۱۲%	۰,۰۳%	تا ۲,۰۰۰,۰۰۰
۰,۱۰%	۰,۰۲%	از ۲,۰۰۰,۰۰۱ دلار
۰,۰۵%	۰,۰۱%	تا ۵,۰۰۰,۰۰۰
		از ۵,۰۰۰,۰۰۱ دلار
		تا ۱۰,۰۰۰,۰۰۰
		از ۱۰,۰۰۰,۰۰۱ دلار
		تا ۵۰,۰۰۰,۰۰۰
		از ۵۰,۰۰۰,۰۰۱ دلار
		تا ۸۰,۰۰۰,۰۰۰
		از ۸۰,۰۰۰,۰۰۱ دلار
		تا ۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰
		بالاتر از
		۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰

● اشاره

آیین سازش یکی از شیوه‌های حل اختلافات تجاری است که به موجب آن طرفین توافق می‌کنند به شخص ثالث مورد اعتماد خود (سازش دهنده) مراجعه نمایند و با توضیح موضوع اختلاف و ادعاها از او می‌خواهند چارچوب یا راه‌حلی برای رفع اختلاف پیشنهاد کند. شیوه سازش مستلزم مداخله شخص ثالث است و معمولاً هنگامی مورد استفاده قرار می‌گیرد که طرفین نتوانسته‌اند یا نخواسته‌اند از طریق مذاکره مستقیم دعاوی فی‌مابین را حل کنند و در عین حال هنوز نمی‌خواهند به شیوه‌های حقوقی (داوری یا دادگاه) توسل جویند. شیوه سازش کاملاً خصوصی است و نحوه انجام آن در اختیار طرفین اختلاف است. اما برای این نظم و ترتیب بیشتری پیدا کند و از تأخیر و تطویل جلوگیری شود، اتاق بازرگانی بین‌المللی مقررات خاصی برای نحوه انجام سازش تدوین

کرده است. طرفین می‌توانند توافق نمایند که سازش بین ایشان مطابق این قواعد انجام شود که در این صورت دبیرخانه دیوان داوری سازش‌دهنده^۱ را تعیین می‌کند و خدمات اداری لازم را به ایشان ارائه می‌کند و البته هزینه‌ای هم دریافت می‌کند.

شیوه سازش، غیرحقوقی است و سازش‌دهنده مکلف نیست اصول و قواعد حقوقی یا قانون خاصی را اعمال کند یا برای تنظیم پیشنهاد خود آنها را رعایت کند، ولی اصولی مانند انصاف و عدالت و بی‌طرفی راهنمای او است.

اصولاً پیشنهادهایی که سازش‌دهنده برای نحوه حل و فصل دعاوی می‌دهد، الزام‌آور نیست و به همین لحاظ آن را سازش اختیاری گویند،^۲ به این معنی که طرفین می‌توانند آن را بپذیرند یا کنار گذارند. در صورتی‌که مورد قبول ایشان قرار گیرد، سازش‌نامه بر همان اساس تنظیم می‌شود و در این صورت طبقاً طرفین ملزم به رعایت و اجرای آن خواهند بود، در غیر این صورت طرفین از سازش منصرف می‌شوند و علی‌القاعده سراغ سایر شیوه‌های حل اختلاف می‌روند. معذالک چنانچه طرفین از قبل تعهد و توافق کرده باشند که به پیشنهادات و

1. Conciliator.

2. optional conciliation.

نظرات سازش‌دهنده تمکین کنند و آن را بپذیرند، مسلماً نسبت به ایشان لازم‌الاجرا است و مکلفند آن را رعایت کنند.

علاوه بر این، هر یک از طرفین در طول سازش می‌توانند انصراف خود را از ادامه کار اعلام کنند که در این صورت ختم سازش اعلام می‌شود.

جریان سازش محرمانه است، و هیچ‌یک از طرفین حق ندارند مطالب و اظهارات یا اقراریه را که طرف مقابل در طول سازش اعلام یا ابراز کرده افشاء کنند یا احیاناً در جریان دادرسی بعدی (اعم از داوری یا دادگاه) به آنها استناد کنند و آن را نزد داوری یا دادگاه افشاء نمایند، یا احیاناً سازش‌دهنده را به عنوان شاهد معرفی کنند. سازش‌دهنده هم حق ندارد در دادرسی بعدی به عنوان داور یا نماینده یا وکیل مداخله کند، مگر اینکه هر دو طرف توافق نمایند و اجازه دهند.

قواعد سازش اختیاری اتاق بازرگانی بین‌المللی که در حال حاضر مورد عمل است، از اول ژانویه ۱۹۸۸ قابل اجرا شده است. شیوه سازش، جدایی از داوری است و همان‌طور که اشاره شد کاملاً اختیاری است. قواعد داوری اتاق هم طرفین را ملزم نمی‌کند که قبل از شروع داوری ابتدا به سازش مبادرت ورزند،

همچنانکه طرفین ملزم نیستند در صورت
عدم موفقیت در سازش حتماً به داور
رجوع نمایند.

قواعد سازش اختیاری اتاق بازرگانی بین‌المللی (قابل اجرا از اول سال ۱۹۸۸)

مقدمه

از آنجا که مصالحه برای حل و فصل اختلافات تجارتي که از ماهیت بین‌المللی برخوردارند، شیوه مطلوبی است، اتاق بازرگانی بین‌المللی این قواعد سازش اختیاری را برای تسهیل حل و فصل دوستانه اختلافات تنظیم و وضع می‌کند.

ماده ۱- کلیه اختلافات تجارتي که ماهیت بین‌المللی دارند، قابل ارجاع به آیین سازش توسط سازش‌دهنده منفرد که اتاق بازرگانی بین‌المللی منصوب می‌کند، می‌باشد.

ماده ۲- متقاضی سازش باید درخواست خود را به دبیرخانه دیوان بین‌المللی داوری اتاق تسلیم کند و هدف از تقاضای خود را مختصراً توضیح دهد. درخواست سازش باید همراه با پرداخت حق‌الزحمه مقرر برای تشکیل پرونده به نحوی که در ضمیمه این مقررات آمده، باشد.

ماده ۳- دبیرخانه دیوان بین‌المللی داوری باید هرچه سریع‌تر طرف مقابل را از درخواست سازش مطلع نماید. طرف مقابل ۱۵ روز مهلت خواهد داشت که به دبیرخانه اطلاع دهد آیا با مساعی سازش موافق است یا آن را رد می‌کند.

اگر طرف مقابل موافقت نماید در سازش شرکت نماید، باید ظرف مهلت مذکور مراتب را به دبیرخانه اطلاع دهد.

عدم پاسخ طرف مقابل در ظرف مهلت مذکور یا پاسخ منفی به درخواست سازش، به معنای رد سازش است. دبیرخانه باید هرچه زودتر مراتب را به متقاضی سازش اطلاع دهد.

ماده ۴- پس از موافقت طرف مقابل با سازش دبیرخانه دیوان یک نفر را به عنوان سازش‌دهنده منصوب خواهد کرد. سازش‌دهنده باید مراتب انتصاب خود به این سمت را به طرفین اعلام کند و مهلتی را برای طرفین تعیین کند که مطالب و استدلال خود را به او ارائه نمایند.

ماده ۵- سازش‌دهنده، جریان سازش را هرطور که مناسب و مقتضی بداند اداره می‌کند و رهنمون او اصول بی‌طرفی، انصاف

و عدالت خواهد بود.

سازش‌دهنده با موافقت طرفین، محل انجام سازش را تعیین می‌کند.

سازش‌دهنده می‌تواند هر زمان در طول جریان سازش، از هر یک از طرفین بخواهد که هرگونه اطلاعات اضافی را که وی لازم بداند، ارائه کند.

طرفین می‌توانند در صورت تمایل از خدمات وکیل در جریان سازش استفاده کنند.

ماده ۶ - کلیه اشخاصی که در جریان سازش مداخله دارند، در هر سمت و موقعیتی که باشند مکلفند محرمانه بودن آن را رعایت کنند.

ماده ۷ - جریان سازش در موارد زیر خاتمه می‌پذیرد:

الف - با امضای سازش‌نامه توسط طرفین. طرفین پس از امضاء، ملزم به رعایت مفاد سازش‌نامه می‌باشند. موافقت‌نامه سازش محرمانه باقی می‌ماند، مگر تاجایی‌که لازم باشد برای اجرای آن افشاء گردد.

ب - با اعلام سازش‌دهنده مبنی‌بر اینکه مساعی سازش به نتیجه نرسیده است. لازم

نیست اعلام عدم موفقیت سازش متضمن ادله و استدلال باشد.

ج- با اعلام قصد یکی از طرفین یا هر دو ایشان به سازش‌دهنده در هر زمان در طول جریان سازش، مبنی بر اینکه نمی‌خواهد جریان سازش را ادامه دهد.

ماده ۸- پس از ختم جریان سازش سازش‌دهنده باید حسب مورد، سازش‌نامه را که به امضای طرفین رسیده یا گزارش خود مبنی بر عدم موفقیت مساعی سازش، یا نامه یکی از طرفین یا هر دو ایشان مبنی بر قصد عدم ادامه سازش را به دبیرخانه دیوان ارائه نماید.

ماده ۹- پس از تشکیل پرونده، دبیرخانه دیوان با در نظر گرفتن ماهیت اختلافات و اهمیت آن، مبلغ هزینه‌هایی را که برای ادامه جریان سازش لازم است تعیین می‌نماید. پرداخت مبلغ مذکور متساویاً برعهده طرفین می‌باشد.

این مبلغ شامل تأمین حق‌الزحمه تقریبی سازش‌دهنده، مخارج سازش و نیز هزینه‌های اداری به نحوی که در جدول ضمیمه این مقررات آمده است، خواهد بود. در صورتی که در طول جریان سازش،

دبیرخانه تصمیم بگیرد مبلغ اولیه‌ای که پرداخت شده برای تأمین مخارج احتمالی کافی نیست، مبلغ اضافی را تعیین می‌نماید که باید بالمناصفه توسط طرفین پرداخت شود.

پس از ختم سازش، دبیرخانه مبلغ کل هزینه‌های سازش را معلوم می‌کند و کتباً به طرفین اطلاع می‌دهد.

کلیه هزینه‌های فوق به تساوی برعهده طرفین است، مگر اینکه در موافقتنامه سازش طور دیگری مقرر شده باشد. سایر هزینه‌ها و مخارج هر طرف برعهده خود او خواهد بود.

ماده ۱۰- جز در مواردی که طرفین طور دیگری توافق کرده باشند، سازش‌دهنده نباید در هرگونه رسیدگی قضایی یا داورانه بعدی درباره اختلافاتی که موضوع جریان سازش بوده، به عنوان داور، نماینده یا وکیل مداخله نماید.

طرفین متفقاً تعهد می‌کنند که سازش‌دهنده را به عنوان شاهد در این قبیل رسیدگی‌های قضایی یا داورانه معرفی نخواهند کرد، مگر طور دیگری بین ایشان توافق شود.

ماده ۱۱- طرفین توافق دارند که موارد زیر را در رسیدگی‌های قضایی دادگاه یا در جریان داورى بعدی، به عنوان دلیل و مدرک یا به هر عنوان دیگر معرفی نکنند و به آنها استناد نکنند؛

الف- نظرات یا پیشنهادهایی که هر یک از طرفین در مورد مصالحه احتمالی اختلافات اعلام یا ارائه نموده است.

ب- پیشنهادهایی که سازش‌دهنده مطرح نموده است.

ج- این واقعیت که یکی از طرفین اعلام کرده حاضر است بعضی پیشنهادهای سازش‌دهنده برای مصالحه را بپذیرد.

جدول هزینه‌های سازش ضمیمه قواعد سازش

الف- هر یک از طرفهای اختلافاتی که به سازش تحت مقررات سازش اختیاری اتاق بازرگانی بین‌المللی ارجاع شده، باید برای هزینه‌های اداری ۵۰۰ دلار به عنوان پیش‌پرداخت بپردازد. درخواست سازش مورد بررسی قرار نمی‌گیرد مگر اینکه همراه با پرداخت این مبلغ باشد. مبلغ مذکور قابل

استرداد نیست و متعلق به اتاق است. پرداخت مبلغ یاد شده بابت سهم طرف پرداختکننده از هزینه‌های اداری سازش منظور خواهد شد.

ب- هزینه‌های اداری آیین سازش، يك چهارم مبلغی است که براساس جدول هزینه‌های اداری به شرح مقرر در ضمیمه شماره ۳ قواعد داورى محاسبه می‌شود. در صورتی‌که مبلغ موضوع اختلاف که به سازش ارجاع شده مشخص نشده باشد، دبیرکل دیوان میزان هزینه‌های اداری را به تشخیص خود تعیین خواهد کرد.

ج- حق الزحمه سازش‌دهنده که باید توسط طرفین پرداخت شود، توسط دبیرکل دیوان تعیین می‌شود. مبلغ مذکور باید با توجه به وقت صرف شده، پیچیدگی اختلاف مطروحه و نیز سایر اوضاع و احوال مربوط، معقول و متعارف باشد.

د- حق الزحمه‌ای که به سازش‌دهنده پرداخت می‌شود شامل مالیات ارزش افزوده یا سایر مالیات‌ها و عوارض و کسور متعلق به حق الزحمه سازش نیست. از طرفین انتظار می‌رود که این نوع مالیات‌ها یا عوارض را نیز بپردازند، مع ذالك

بازپرداخت این عوارض و مالیاتها،
موضوعی است منحصرأً بین طرفین و
سازش‌دهنده .

بخش اسناد ❖ ۵۵۵

